

[Aksel Larsen.]

og tænke lidt over de resultater, vi opnåede og ikke opnåede, så vil han se, at det var aldeles ikke på grund af Danmarks lave toldsats, det gik os så ilde, men det var, fordi vi bløjet gik ind i forhandlingerne og godkendte beslutninger og protokoller, som viste sig at være ensidigt til fordel for andre lande og til skade for Danmark. Det var aldeles ikke, fordi vi havde så lave toldsats, at det gik sådan, og jeg tager vist ikke meget fejl, når jeg siger, at ved en eller anden lejlighed — jeg husker ikke i øjeblikket hvornår — har de her i tinget, som anbefalede Annecyprotokollen, erkendt, at glæden over den var forhastet.

Hvad iøvrigt angår debatten her, er der ikke fremført noget, som på nogen måde rokker ved det, jeg har fremført. Jeg må derfor nøjes med at fastholde rigtigheden af, hvad jeg har sagt, nemlig at den her foreslåede toldforhøjelse ikke tilsigter og ikke vil bevirke større beskæftigelse af betydning for tekstilarbejderne i Danmark. Den vil muligvis bevirke, at tekstilfabrikanterne og tekstilfabrikkernes aktionærer får noget større profit, men den vil først og sidst bevirke, at befolkningen kommer til at give noget mere for sine tekstilvarer. Den vil ramme de dårligst stillede, den vil begrænse forbruget yderligere, og så vil den altså give nogle penge i finansministerens kasse. Jeg tillader mig fortsat at tro, at det er det, der er det væsentlige formål fra regeringens side. Det får man også indtryk af gennem de konservatives deltagelse i denne debat.

Det ærede medlem hr. Poul Møller har allerede i sin første tale udtrykt ønske om, at tøjskatten måtte blive nedsat med et beløb svarende til tekstiltoldens provenu, og nu da det ærede medlem sidst havde ordet, sagde han, at man ikke kan forhøje tekstiltolden, uden at man gør alt, hvad man kan, for at få nedsat tøjskatten tilsvarende. Så skulle det ærede medlem tage og gøre det, hvis det virkelig er hans mening. Det ærede medlem kan jo, hvis han og hans parti er af den mening, de synes at give udtryk for her, med lethed sikre, at tøjskatten bliver nedsat. De kan sige til regeringen: vi stemmer ikke for dette lovforslag, vi stemmer imod, medmindre vi får tøjskatten nedsat. Men det

siger det ærede medlem ikke. Nej, han siger: vi forpligter os til at gå ind for toldforhøjelsen, og vi lover derefter at ville gøre alt for at overtale regeringen til at nedsætte tøjskatten.

Det ærede medlem og hans parti har jo i forvejen haft forhandlinger med regeringen. De ved, at det vil regeringen ikke, det vil finansministeren ikke. Han vil have både tøjskat og tekstiltold. Det er altså simpelthen vildledende og uredelig agitation at sige: vi lover at stemme for en toldforhøjelse, og så lover vi at gøre alt for at få tøjskatten nedsat. Hvis man stillede det som en betingelse og sagde: vi stemmer kun for toldforhøjelsen, hvis vi får nedsat tøjskatten, ja, så var det af værdi, men det er jo ikke det, det ærede medlem hr. Poul Møller som sit partis ordfører siger her.

Ja, jeg løber naturligvis en risiko for, når jeg her ligefrem står og appellerer til det konservative folkeparti om at hjælpe med til at torpedere den højtærede finansministers lumske plan, at den socialdemokratiske presse vil fremstille mig som de konservatives hjælper og det ærede medlem hr. Poul Møllers våbenbroder, og jeg ved ikke hvad, for vi er jo vant til, at hvis kommunisterne i en eller anden anledning, muligvis udfra helt andre forudsætninger, er formelt enige med de konservative, bliver det slået op: dér kan man se, dér har vi disse kommunister, de er vel nok ækle, de holder med de konservative. Nu holder vi jo ikke med de konservative, men det kan faktisk se ud, som om jeg står og appellerer til det ærede medlem hr. Poul Møller om at hjælpe os toldmodstandere mod regeringen, og jeg har såmænd heller ikke noget imod, hvis det ærede medlem hr. Poul Møller vil hjælpe os, men jeg vil alligevel for en sikkerheds skyld minde om, at det er den socialdemokratiske regering, den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Lars P. Jensen, der kommer med de ærede medlemmer hr. Aksel Møller og hr. Poul Møller under armen og siger: vi vil sammen med de konservative gennemføre en toldforhøjelse, som fordyrer beklædningsartikler og andre tekstilvarer for forbrugerne i dette land. Derfor kan jeg passende slutte med et forsøg på en appel til regeringen og de ærede socialdemokratiske medlemmer her i tinget